

Komisija za nagrade in priznanja pri DSKP v sestavi Drago Bajt, Aleš Berger, dr. Matej Hriberšek, Majda Kne in dr. Nada Grošelj, predsednica komisije, je za prejemnico **nagrade Radojke Vrančič**, ki jo DSKP podeljuje za posebno uspele prevode leposlovnih, humanističnih in družboslovnih besedil iz tujih jezikov v slovenščino prevajalcem, starim do 35 let, za **leto 2018** izbrala prevajalko **Saro Virk** za prevod knjig: Mario Benedetti, *Drugo nebo* (Mladinska knjiga, 2017), in Augusto Monterroso, *Zgodbe, basni, utrinki* (Cankarjeva založba, 2017).

Utemeljitev:

Po zaslugi Sare Virk lahko končno prvič v knjigi beremo pesmi Maria Benedettija (*Drugo nebo*) in Gioconde Belli (*Medeni škandal*) ter kratko prozo Augusta Monterrosa (*Zgodbe, basni, utrinki*), med kritiki in bralci po svetu priznanih, popularnih, celo razvpitih južnoameriških avtorjev. Med drugimi čaka na knjigo še Nicanor Parra, letos umrli čilski pesnik, ki je za zdaj izšel samo v reviji. Prevedla je tudi devet kratkih zgodb Thomasa Bernharda (*Pripovedi*), ki je v slovenski bralski zavesti usidran predvsem kot romanopisec in dramatik. Ta avstrijski avtor in njegov roman *Izbris* sta bila hkrati predmet njene diplomske naloge, s katero je uspešno zaključila dvopredmetni študij nemščine in primerjalne književnosti na ljubljanski Filozofski fakulteti, študij flamenko kitare v Španiji pa jo je očitno tako zblížal z literaturo v španščini, da je postala njena prva izbira za prevajanje (prevedla je tudi pesmi Anunciade Fernández de Córdova, Joséja Emilia Pacheca in Jaimeja Sabinesa). Navdušuje predvsem njena okretnost, spretnost, neobremenjenost, lahkotnost, domiselnost, živahnost, muzikalnost, naravnost v slovenščini. Morda kdaj pa kdaj na račun dobrednosti, a v prid slastnega jezikovnega vzdušja. To je prepričalo špansko veleposlaništvo, da jo je leta 2016 nagradilo s priznanjem esAsi za mlade prevajalce za prevod kratke zgodbe *Mur* Urugvajca Felisberta Hernandeza.

Leta 2017 sta izšli dve pomembni knjigi, ki ju ni le prevedla, ampak tudi naredila izbor iz obsežnega opusa obeh avtorjev in napisala spremno besedo. Urugvajski pesnik Mario Benedetti (1920–2009), eden najbolj branih avtorjev latinskoameriškega prostora, pa tudi eden najbolj vsestranskih in plodovitih, saj je izdal okoli 40 pesniških zbirk, več knjig kratke proze, romanov, dram in esejev, je bil doslej v slovenščini presenetljivo znan samo po romanu *Hvala za*

ogenj. Narediti izbor iz tako obsežnega, raznovrstnega, jezikovno in slogovno na videz preprostega, a ravno zaradi tega zagotovo toliko bolj zahtevnega opusa je še pred začetkom prevajanja nehvaležno opravilo, kakršno je potem seveda tudi prevajanje avtorja, ki si je želel biti preprost in jasen, razumljiv in dostopen, tudi aktivističen, a nikakor površinski in estradno všečen. Prevajalkine odločitve med lepoto in zvestobo so bile včasih kar sizifovske, tudi kompromisne, bralce pa nas razveseli prepričljivost, sproščenost, samoumevnost. Precej drugačno, čeprav morda kdaj pa kdaj celo podobno je delo (in prevajalski izziv) gvatemalskega (nekoliko pa tudi honduraškega in mehiškega) velemojstra kratke in najkrajše zgodbe Augusta Monterrosa (1921–2003). Za oba bi bilo mogoče reči, da videz lahkotnosti, ljudskosti, razumljivosti obenem velja in vara. Posebej še Monterroso ponuja branje na več ravneh in tako bralcem nastavlja simpatične in/ali pomenljive zanke, prevajalki seveda tudi, tej za zraven še kakšen bolj nevšečen izziv, ki se ga je lotila z očitnim veseljem in nemajhnim uspehom. Reprezentativni izbor, s katerim postreže knjiga, je žanrsko in slogovno raznolik, a kompozicijsko prav briljira z enotnostjo v različnosti. Že samo mnoge lege in zvrsti humorja navdušujejo. Seveda pa ne gre brez *Dinozavra*, ki velja za najslavnejšo mikrozgodbo na svetu: »Ko se je zbudil, je bil dinozaver še vedno tam.«